قانون نحوه تشکیل و فعالیت تشکل‌های صنفی ـ تخصصی

ماده 1 ـ 1

ماده 1

ماده 1 عناوین و اصطلاحات بکار رفته در این قانون، دارای تعاریف زیر می‌باشد:

الف تشکل صنفی تخصصی: تشکیلاتی است که به‌وسیله دارندگان کسب یا پیشه یا حرفه یا تخصص یا مهارت معین تشکیل شده و اهداف، برنامه‌ها و اقدامات آن به صورت غیرسیاسی، غیردولتی، غیرتجاری، غیرانتفاعی و داوطلبانه در جهت منافع خاص مربوط به آن صنف بوده و مطابق اساسنامه مصوب خود و در سطح ملی یا استانی فعالیت می‌کند.

تبصره

تبصره تشکل‌های صنفی تخصصی که از این پس در این قانون «تشکل» نامیده می‌شوند، می‌توانند مطابق اساسنامه خود تحت عناوین دیگر از جمله «جمعیت»، «انجمن»، «جامعه»، «مجمع»، «خانه» و «کانون»، نامگذاری شوند.

ب تشکل ملی: تشکلی است که حداقل در یک دوم کل استان‌های کشور شعبه یا نمایندگی داشته و اعضای آن نیز از همان استان‌ها باشند.

تبصره

تبصره حداقل تعداد اعضای لازم برای أخذ پروانه فعالیت جهت تشکل‌های ملی، 500 نفر است.

پ تشکل استانی: تشکلی است که شعب یا نمایندگی آن محدود به یک استان بوده و اعضای آن صرفاً از همان استان باشند.

تبصره

تبصره حداقل تعداد اعضای لازم برای أخذ پروانه فعالیت جهت تشکل‌های استانی در استان‌های تا دو میلیون نفر جمعیت، 100 نفر و در استان‌های تا سه میلیون نفر جمعیت، 150 نفر و در استان‌های بیش از سه میلیون نفر جمعیت، 200 نفر می‌باشد.

ت عضو تشکل: داوطلب واجد شرایطی که مراحل عضویت را گذرانده و با پذیرش اساسنامه، دارای تعهدات و حقوق مندرج در آن است.

ث ارکان تشکل: اشخاصی که مسؤولیت تشکیل، اداره و فعالیت تشکل را مطابق اساسنامه تشکل بر عهده دارند، از قبیل هیأت مؤسس، مجمع عمومی، هیأت‌مدیره، مدیرعامل، بازرسان و یا سایر عناوین مشابه.

ج هیئت مؤسس: اشخاص حقیقی که امور مربوط به تأسیس تشکل و وظایف مرتبط با آن را پیگیری و برای دریافت مجوز اولیه تأسیس و پروانه فعالیت، اقدام می‌نمایند.

چ مجمع عمومی: بالاترین رکن تشکل است که مطابق اساسنامه با اجتماع اعضا تشکیل می‌گردد.

ح هیئت مدیره: متشکل از منتخبان مجمع عمومی است که مطابق اساسنامه، مسؤولیت تحقق اهداف تشکل را برعهده دارد.

خ مدیرعامل: عالی‌ترین مقام اجرائی تشکل است که مطابق اساسنامه تشکل از سوی هیئت مدیره و یا مجمع عمومی انتخاب و مسؤولیت اجرای وظایف تشکل را برعهده دارد.

د بازرسان: اشخاصی که برای نظارت بر عملکرد ارکان تشکل از سوی مجمع عمومی انتخاب می‌شوند.

ذ اساسنامه: سند مصوب مجمع عمومی است که متضمن ساختار، تشکیلات، ارکان و حدود وظایف و اختیارات، نحوه تعیین و تغییر اعضای ارکان، عضویت در تشکل، شرایط تغییر و اصلاح اساسنامه، مبنای اعتبار اسناد اداری و مالی، تعیین منابع مالی، نحوه انحلال و سایر موارد مربوط به تشکل مصرح در این قانون در چهارچوب قوانین و مقررات و موازین شرعی می‌باشد.

ر کارگروه: کارگروه تشکل‌های صنفی تخصصی موضوع ماده (2) این قانون است.

ز مجوز اولیه: مجوز موقتی است که مطابق این قانون جهت تحصیل شرایط لازم برای صدور پروانه فعالیت تشکل، توسط کارگروه صادر می‌شود.

ژ پروانه فعالیت: مجوزی است که به‌موجب این قانون به تشکل اجازه داده می‌شود تا مطابق اساسنامه و در

چهارچوب قوانین و مقررات نظام جمهوری اسلامی ایران فعالیت کند.

نسخه مستقل این واحد حقوقی از کتابخانه نقره‌وانی ـ 1405/08/09